

Prohlášení c. k. mor. zemské komise, zřízené ku vybavení pozemností z břemen, od 15. února r. 1850,

o vykoupení nezměnných naturálních dávek ke kostelům, farám a školám, nebo k jiným účelům obecním, z práva desátkového nepošlých.

Na mnohé, obzvláště ze strany povinných na ministerium záležitostí domácích vznešené žádosti, ustanovila rada ministrův, že:

„naturální dávky, kteréž se neodváděly následkem práva desátkového co nekoliký díl úrod zemských, nýbrž co nezměnitelná dávka kostelům, školám a farám, aneb k jiným účelům obecním, a jenžto nebyly zrušeny zákonem od 7. září r. 1848, nýbrž paragrafem 6. patentu od 4. března r. 1849 prohlášený za vykupitelné, — nemají se z povinnosti úřední, nýbrž jen tehdy k vykoupení přiváděti, když buďto ten jenž má k dávkám těm právo, nebo obec, k níž náležejí povinnici, aneb v příhodách, v kterých povinnost ta od svazku obecního jest nezávislá, většina povinniků žádá vykoupiti se z dávek těchto v té lhůtě, která v ohledu tomto bude zvláštním prohlášením oznámena od zemských komissii ku výbavě pozemností čili gruntův.

„Povinnici mají dávky tyto, dokud se z nich nevykoupili, odváděti.

„Kdyby odváděním prodlévali aneb odváděti je docela se zdráhali, má povolany podkrajský dle dosavadních v platnosti jsoucích zákonův k tomu hleděti, by od nich odvedeny byly.

„Rozumí se ostatně samo sebou, že nařízení toto nemá platnosti o dávkách naturálních, kteréž se odváděly následkem práva desátkového.

„Tyto se mají na každý způsob z úřední povinnosti podrobiti řízení výkupnímu, a do té doby, pokud se vykoupení to nestalo, nesmějí na žádný způsob politickými úřady býti vymáhány.“

„V pochybnosti, zdalíž dávka taková pošla z práva desátkového čili ne: dlužen jest úřad, u něhož se žádalo o vymožení té dávky — zemskou vybavující komissii, již se to týče, žádati o rozhodnutí, kteréž tato má vydati, jak to zákony o vyproštění pozemností z břemen předpisují.“ —

Dle tohoto vysokého nařízení ustanovuje komisse zemská lhůtu až do